Dina Shenhav

The Binding of Isaac

עקדת יצחק

2024

Sponge and acrylic color

270x210 cm

This large and impressive work is made as a mosaic of hundreds of sponge pieces. Shenhav follows Rembrandt's monumental painting of the scene from 1635 emphasizing its deep moral ambiguity.

The Binding of Isaac is a deeply resonant story from the Hebrew Bible, rich with layers of meaning and ripe for interpretation. At its core, it tells of Abraham's test of faith as he prepares to sacrifice his son, Isaac, at God's command—only for an angel to intervene at the last moment. Traditional readings often focus on themes of obedience, trust, and divine provision. However, alternative interpretations cast the story in a different light, questioning the ethical implications of blind faith and the psychological toll on both father and son. Shenhav introduces another perspective, that of the mother, who is missing from the original account. In her words, working with soft, everyday materials and recreating the scene as a large mosaic, allows her to deconstruct the monumentality of the myth as well as its uses and abuses in contemporary culture.

Shenhav's *The Sacrifice of Isaac* offers a powerful visual interpretation, imbuing the scene with intense emotional depth. Abraham's expression, simultaneously resolute and anguished, reflects the human cost of divine obedience. Isaac's face is concealed beneath Abraham's hand. The gesture suggests not only control but perhaps an attempt to shield himself from Isaac's gaze—a reflection of Abraham's inner conflict. Isaac's reclining body, though youthful and lithe, is taut with tension, caught between submission and resistance. This precarious posture mirrors the narrative's dramatic climax, suspended in the breathless moment before divine intervention.

In Shenhav's alternative lens, Rembrandt's shadow-drenched composition is infused with doubt by the light materiality and playful cutting and reassembling of the work. Popular culture has a way of absorbing and rearranging traumatic events before the official narratives are set. Reclaiming the scene for the present Shenhav's monumental work casts doubt on the very nature of monumentality. Could it be that God demands too much? Or that Abrahma's is testing the very nature of God's command? This interpretation aligns with existentialist readings, where the *Binding of Isaac* becomes less about faith rewarded and more about the human struggle to reconcile divine silence with moral action.

העבודה הגדולה והמרשימה הזו נעשתה כפסיפס של מאות חתיכות ספוג צבועות בצבע אקרילי. שנהב משחזרת את ציורו המונומנטלי של רמברנדט, "עקדת יצחק", משנת 1635, תוך הדגשת העמימות המוסרית העמוקה שלו.

הסיפור המקראי של עקדת יצחק עשיר בשכבות של תוכן וקורא לפרשנות. בליבו עומד מבחן האמונה של אברהם, כאשר הוא מתכונן להקריב את בנו יצחק בציווי האל ונעצר על ידי המלאך ברגע האחרון. קריאות מסורתיות מתמקדות לרוב בנושאים של ציות, אמון והשגחה אלוהית. עם זאת, פרשנויות חלופיות מציגות את הסיפור באור שונה, תוך ערעור על המשמעויות האתיות של אמונה עיוורת והמחיר הפסיכולוגי על האב והבן כאחד. שנהב מציגה נקודת מבט נוספת, זו של האם, שנעדרת מהסיפור המקורי. לפי דברי שנהב, העבודה עם חומרים רכים ויומיומיים ושחזור הסצנה כפסיפס גדול, מאפשרים לה לפרק את המונומנטליות של הסיפור ולגעת בפגיעות האנושית שבלב הסיפור.

עבודתה של שנהב, *עקדת יצחק*, מציעה פרשנות חזותית עוצמתית, המעניקה עומק רגשי עז לסצנה. הבעתו של אברהם, בו-זמנית נחושה וסובלת, משקפת את המחיר האנושי של הציות לאל. פניו של יצחק מכוסות תחת ידו של אברהם. התנועה מציעה לא רק שליטה, אלא אולי גם ניסיון להגן על עצמו ממבטו של יצחק - השתקפות של הקונפליקט הפנימי של אברהם. גופו השרוע של יצחק, על אף צעירותו וגמישותו, מתוח בין כניעה להתנגדות. תנוחה מעורערת זו מהדהדת את השיא הדרמטי של הנרטיב, מוקפא ברגע חסר נשימה לפני ההתערבות האלוהית.

המבט החלופי של שנהב מדגיש את ההשתהות באותו רגע גורלי והפסיפס הספוגי מפרק את הדימוי לחומר אוורירי ורך. לתרבות העממית והפופולארית יש דרך לספוג ולערבב מחדש אירועים טראומטיים לפני שהנרטיבים הרשמיים מתגבשים. בהשיבה את הסצנה להווה, העבודה המונומנטלית של שנהב מטילה ספק בטבעה של המונומנטליות עצמה. האם ייתכן שהאל דורש יותר מדי? או שמא אברהם בוחן את עצם טבעה של פקודת האל? פרשנות זו מתיישבת עם קריאות אקזיסטנציאליסטיות, על פיהן העקדה איננה סיפור על אמונה וציות עיוור אלא על המאבק האנושי לפשר בין המוסר האנושי לשתיקה האלוהית.